

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **R. P.**, bytem C. 10, B., proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 24.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 12.2.2014, č.j. OAM-26936-12/TP-2013.

I. Podstata věci

Dne 12.12.2013 podal žalobce Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 67 odst. 3 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

V průběhu správního řízení žalobce požádal prvostupňový orgán o přerušení správního řízení do 28.2.2014 z toho důvodu, že k tomuto dni bude splňovat podmínku ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců s tím, že je dlouhodobě nemocný a jeho lékařka mu návrat do Arménie nedoporučuje. Žádost o přerušení řízení prvostupňový orgán usnesením č.j. OAM-26936-11/TP-2013 ze dne 11.2.2014 zamítl.

Prvostupňový orgán dále žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu z důvodu nesplnění podmínek pobytu na území České republiky podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná zamítla a potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu, neboť shledala, že bylo vydáno v souladu se zákonem. Pokud jde o nevyhovění žádosti o přerušení řízení, žalovaná odkázala na své rozhodnutí ze dne 25.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014, a pokud jde o posouzení případné existence důvodů hodných zvláštního zřetele, těmi se prvostupňový orgán podle žalované zabýval zcela neúčelně, neboť žalobce podle žalované nesplňoval ani podmínku ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ani podmínku ve smyslu § 67 odst. 2 téhož zákona.

Závěry žalované a prvostupňového orgánu nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce s odkazem na § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), namítá, že prvostupňový orgán byl povinen správní řízení přerušit, přičemž na úvaze prvostupňového orgánu bylo pouze určit délku doby přerušení řízení s ohledem na důvody uváděné účastníkem řízení. Žalobce žádost o přerušení řízení uplatnil u prvostupňového orgánu poprvé a nebylo jí sledováno zneužití tohoto

institutu. S odkazem na komentářovou literaturu k § 64 odst. 2 správního řádu a závěry rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 11 A 13/2010 ze dne 30.11.2010 byl podle žalobce za dané situace prvostupňový orgán povinen řízení přerušit. Pokud tak prvostupňový orgán a žalovaný neučinili, zatížili své meritorní rozhodnutí nezákonností.

Žalobce dále namítá, že žalovaný nesprávně určil časový okamžik, k němuž hodnotil skutkový stav. Žalobce dne 23.2.2010 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, a proto ke dni vydání rozhodnutí žalované splňoval podmínku čtyřletého pobytu na území České republiky. Žalovaná se podle žalobce měla zabývat splněním podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu ke dni vydání svého rozhodnutí.

Žalobce v této souvislosti uvádí, že si je vědom, že podmínku v posledních dvou letech probíhajícího posledního řízení o udělení mezinárodní ochrany nesplňuje, avšak v jeho případě byl dán důvod pro prominutí této podmínky podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, kterým je jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušit. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení.

III. Shrnutí argumentace žalované

Žalovaná ve svém vyjádření s odkazem na nosné důvody svého rozhodnutí uvádí, že nesouhlasí s námitkami žalobce a považuje je za nedůvodné. K námitce týkající se nevyhovění žádosti o přerušování správního řízení pak odkazuje na své rozhodnutí ze dne 25.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014.

S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhuje žalobu zamítnout. Žalovaná na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou, kterou uplatnil žalobce již v odvolání a která se týká nezákonnosti postupu prvostupňového orgánu, když nevyhověl žádosti žalobce

o přerušení správního řízení. Žalovaná tento postup prvostupňového orgánu potvrdila rozhodnutím ze dne 25.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014.

Podle § 64 odst. 2 správního řádu, věty před středníkem, v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele.

Soud zdůrazňuje, že rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je vyloučeno z přezkoumání soudem ve smyslu § 65 s.ř.s. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014 ve věci sp. zn. 7 Ans 10/2012). To však neznamená, že účastník řízení nemůže namítat procesní pochybení ve správním řízení, jež vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, a případně dovozovat dopad procesního postupu správního orgánu na zákonnost rozhodnutí *in merito*.

Dle § 68 odst. 3 správního řádu uvede správní orgán v odůvodnění důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze uvedla, že dne 11.2.2014 prvostupňový orgán žádosti nevyhověl, neboť žalobce ani po 28.2.2014 nebude splňovat druhou z podmínek uvedených v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy že nejméně poslední dva roky trvalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany. Na této skutečnosti nezmění nic ani zdravotní stav žalobce, ani povinná školní docházka jeho synů. K odvolací námitce, že prvostupňové rozhodnutí trpí závažnou vadou zákonnosti, neboť prvostupňový orgán byl podle § 64 odst. 4 správního řádu povinen řízení přerušit, a že v žádném případě nepředstavovala zneužití práva, žalovaná pouze odkázala na své rozhodnutí ze dne 25.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014.

Byť se tedy žalovaná v napadeném rozhodnutí zabývala tím, zda žalobce splňuje podmínky uvedené v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a dospěla k závěru, že nikoli, neboť poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno dne 9.9.2013 a pravomocně ukončeno dne 28.11.2013, což žalobce ani v žalobě nerozporuje, nijak se nevypořádala s námitkou nezákonnosti prvostupňového řízení a prvostupňového rozhodnutí z důvodu nesplnění požadavku § 67 odst. 2 správního řádu. Nevypořádala se vůbec s námitkou, zda byl prvostupňový orgán povinen správní řízení přerušit a zda jeho postup mohl mít na zákonnost rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu vliv či nikoli. Argumentaci žalobce uplatněnou v odvolání pak nikterak nevyvrátila a nereagovala ani na žalobcem citovanou komentářovou literaturu a judikaturu týkající se přerušení správního řízení. Pouhý odkaz na rozhodnutí ze dne 25.3.2015, č.j. MV-59870-4/SO-2014 nemůže jako řádné vypořádání této námítky obstát. Žalovaná tak zatížila svoje rozhodnutí

nepřezkoumatelností, neboť to nemůže být zdejší soud, který by se až v soudním řízení měl touto námitkou poprvé zabývat.

Zdejší soud se dále zabýval námitkou žalobce, že mu mělo být vydáno povolení k trvalému pobytu z důvodů zvláštního zřetele hodných, jež odvozoval od svého zdravotního stavu.

Jak plyne z § 67 zákona o pobytu cizinců, povolení k trvalému pobytu se za splnění podmínek zakotvených v odst. 1 vydá osobám uvedeným v odst. 2 tohoto ustanovení, případně může vydat osobám uvedeným v odst. 3 či v odst. 4 tohoto ustanovení. Žalobce přitom splňuje podmínku ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť je rodičem osob mladších 18 let, které podaly v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.

Podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců lze splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti (tj. podmínky podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.

Žalobce nesplňuje podmínky § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nicméně uvádí, že mu svědčí důvody hodné zvláštního zřetele.

Pokud § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců umožňuje z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínek v odst. 1, má soud za to, že mohou existovat takové důvody hodné zvláštního zřetele na straně žalobce, pro které se může dovolávat prominutí splnění podmínek podle odst. 1. Nic na tom nemění ani skutečnost, že odst. 7 uvádí příklad důvodů hodných zvláštního zřetele. Tento výčet je totiž uveden slovem „zejména“ a jedná se tak o výčet toliko demonstrativní. Vedle

v zákoně uvedených důvodů tak připadají v úvahu i důvody jiné, zákonodárcem výslovně nepojmenované, s tím, že se musí jednat o důvody hodné zvláštního zřetele skutečně závažné (shodně již rozsudek zdejšího soudu ze dne 6.10.2016 ve věci sp. zn. 62 A 63/2015).

Soud tedy nesouhlasí se žalovanou, která uvádí, že otázku existence důvodů hodných zvláštního zřetele prvostupňový orgán řešil nadbytečně z toho důvodu, že žalobce nesplňuje ani podmínku ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ani podmínku ve smyslu § 67 odst. 2 téhož zákona. S ohledem na shora uvedené platí, že i cizinec coby žadatel ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců může uplatňovat takové důvody, jež by mohly vést k prominutí splnění podmínek ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Tímto nesprávným právním názorem tak žalovaná zatížila své rozhodnutí vadou spočívající v tom, že se nezabývala správností úvahy prvostupňového orgánu o tom, že žalobci s odkazem na jeho zdravotní stav nesvědčí důvody zvláštního zřetele hodné pro prominutí nesplnění podmínek ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Pokud jde o argumentaci, že žalovaná měla rozhodovat podle skutkové situace ke dni vydání svého rozhodnutí, pak je z předloženého správního spisu patrné, že žalobce podmínku nepřetržitosti pobytu na území vůbec nesplňoval, neboť před podáním své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 23.2.2010 pobýval na území České republiky bez jakéhokoli pobytového oprávnění. Pokud jde o poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, to probíhalo pouze dva a půl měsíce a bylo pravomocně ukončeno dne 28.11.2013, přičemž žádost o povolení k trvalému pobytu žalobce podal dne 12.12.2013 v době, kdy mu byl vydán výjezdní příkaz s platností do 27.12.2013; v případě žalobce se tedy nejednalo o nepřetržitý pobyt takového druhu a délky, který jako podmínku pro udělení trvalého pobytu vyžaduje § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Vzhledem k tomu, že argumentace žalované v napadeném rozhodnutí vůbec neumožňuje přezkum žalobních námitek týkajících se povinnosti prvostupňového orgánu přerušit správní řízení a existence důvodů hodných zvláštního zřetele s ohledem na zdravotní stav žalobce, soud napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení. V něm je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná úspěšná nebyla, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a

proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupkyně za dva úkony právní služby po 3100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), celkem je tedy žalovaná povinna k náhradě nákladů řízení ve výši 9 800 Kč. Vzhledem k tomu, že zastoupení bylo ukončeno, je žalovaná povinna zaplatit tuto částku žalobci. K zaplacení byla neúspěšné žalované stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu